Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Du skal ikke bedrive hor, og den der bedriver hor, og ikke omvender sig skal kastes ut.

(P. B. 42, 24).

NR. 22 | 15. NOVEMBER 1924 | 3 AARG.

TIENDE ER EN GUDS LOV.

AV DAVID O. McKAY I «MILL. STAR». OVERSAT AV B. N.

Tiendeloven, som den nu er forstaat og praktiseret av Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige, blev git ved aabenbaring til profeten Joseph Smith som svar paa en bøn, hvori Joseph søkte Herren for at faa vite, «hvor meget han forlangte av folkets eiendele i tiende».

Herren svarte sigende: at tiendens «begyndelse» bestod av al den «overflødige eiendom», og nævnte særskilt hvortil denne «overflødige eiendom» skulle benyttes. — «Efter dette bestod tienden av den tiendedel av den aarlige indkomst», «og saaledes,» fortsatte han, «skal dette være en vedvarende lov for dem til alle tider.»

Til medlemmer av Jesu Kristi Kirke er derfor tienden likesaa meget en lov fra Gud som daaben. Ingen er nødt til at leve den ene lov mere end den anden, og ingen erholder velsignelse fra nogen av dem, uten at adlyde dem. De som fornekter tiendeloven sætter sig i samme klasse som farisæerne og «de skriftkloke», som i døperen Johannes dage «fornektet Guds raad». Til de som mottar tiendesystemet som en Guds lov, behøves der ikke sies mere for at overbevise dem om den dyd, at betale en tiendedel av deres aarlige indtekter, ti dersom de er opriktige, samtykker de isandhet i, hvad der er Guds vilje. Men endog til de som ikke betrakter det saaledes, er tienden en mest værdifuld del.

Tiende er et intektsmiddel.

Mennesket er samfundsvæsener. Gud bestemte det til at være saa. Fra den spede alder til alderdommen er det avhængig av andre for sin utvikling, utdannelse og lykke. I den rette slags samfundsordning er det saaledes, at jo mere end mand gir, des mere faar han igjen; jo mere han belærer, des mere lærer han; jo mere lykke han gir, des lykkeligere blir han selv.

Alle avdelinger har sine love og maater at lede paa; det menneskelige samfund især. «Alle skabninger har sine love; guddommen har sine, den materielle verden har sine, de høieste intelligente væsener har sine, dyrene har sine og mennesket har sine love.»

Hvorsomhelst der er en organisasjon av menneskelige væsener av hvilkensomhelst aarsak, maa der forberedelser til for at fuldføre denne hensikt, og denne fuldførelse indeholder et slags bidrag fra medlemmene i denne organisasjon. Ethvert medlem skulle yde sin del. Tiende er et middel for det sosiale ansvar. Det er desuten et retfærdig middel ogsaa, idet den ene person gir forholdsmæssig like saa meget som den anden. Det er Guds plan for at reise midler i kirken.

«Der er ikke noget saadant,» sa præsident Joseph F. Smith, «som en menneskelig organisasjon av nogetsomhelst viktig slags, der ikke bereder midler til at bære dens planer. Tiendeloven er en indtektslov i Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige. Foruten den ville det være umulik at fremme Herrens hensikter.»

Tiende blir en række tjenester.

I enhver familie, hver by, hver stat og hver nasjon er der medlemmer der trænger andres bistand. Der er barn som er enten faderløse eller moderløse, eller begge dele; der er enker i nød; der er syke, gamle og svake; der maa bygges hospitaler der er godt utrustet og vedlikeholdt; der maa opføres skoler; templer og kirkebygninger maa reises og tjeneste av ethvert slags maa bli utført. Tiende er en likefrem og passende metode for at reise midler til at

lede dette nødvendige og prisværdige foretagende. Det maa ogsaa erindres, at verdens frelser som gav sit liv som et offer for menneskeslekten, sa: «Hver den som gir en av disse mine mindste en kop koldt vand; — — — sandelig sier jeg eder, han skal ingenlunde miste sin løn.»

Tiende er en beskyttende kilde.

Tiende skulle ikke ydes med en egenkjærlig tanke for øie. En mand som betaler sin tiende, blot for at ha sit navn i bøkerne, vil motta sin løn naturligvis, han vil ha sit navn i bøkerne.

«Sandelig, han har faat sin løn,» som den mand der bad, for at bli set og hørt av menneskene. Men den som gir, fordi han elsker at hjælpe andre og at fremme retfærdighetens sak, som gir av glæde og med taksigelse i sit hjerte, har ogsaa sin løn, for ved at gi mottar han virkelig noget. Ved at miste sit liv for Kristi skyld, finder han det. Hvis alle ville saaledes miste sig selv i uegenkjærlighet ved tiendeloven, ville der være tilstrækkelig i Herrens forraadshus til at sikre velvære og fremgang for enhver person i kirken der er i nød. Kirken ville da bli det beste og sikreste forsikringsselskap i verden. Tiden vil komme da tiende, som et nødvendig middel for beskyttelse vil bli mere fuldstændig forstaat end den er idag.

Det skulle ikke være nødvendig for medlemmer i Kristi Kirke at forene sig med hemmelige foreninger, ei heller for venskaps skyld, for broderskap eller finansiel hjælp for deres hustruer og barn. Dersom tiendeloven efterleves som den skal, vil det bety likestillet beskyttelse for alle.

Tiende er et middel for aandelig styrke.

Bortset fra disse timelige fordele der kommer som et resultat fra at efterkomme denne lov som en sosial institusjon, utøver tienden den største virkning paa det opriktige sind paa grund av dens aandelige indflydelse. Det er en ufeilbar kilde til aandelig kraft.

Sand og fast lydighet til denne lov vil gi likesaa meget aandelig utvikling, som lydighet til noget andet prinsip i evangeliet. I saa meget som man ikke sjelden er nødt til

at utøve selvkontrol og selvfornektelse i personlige anliggender og kanhænde i personlige nødvendigheter, vil betaling av tiende utvikle selvherredømme. Egensindighet og egenkjærlighet blir saaledes erstattet av uegennytte og kjærlighet for andre. «En mand som kun elsker sig selv og sine fornøielser, er unyttig, indbilsk og ond og endog av prinsip»; men, «den som hersker over sig selv og behersker lidenskap, begjær og frykt, er mere end en konge». Det er forbausende hvor ofte stræv mellem smudsighet og ædelmodighet cirkler omkring ens lommebok. Tienden lærer saaledes de grundlæggende elementer hvorpaa karakterstyrke hviler, f. eks. selvkontrol, selvfornektelse, ædelmodighet, kjærlighet til sine medmennesker og kjærlighet til Gud. Det er umulig for en egenkjærlig sjæl at indgaa i Guds rike. At betale en ærlig tiende er et av de allerbeste midler til at overkomme disse skranker mot evig lykke.

Tro i Jesu Kristi Kirke er best aabenbaret i smaa ting utført i det daglige liv. «Glimt av en indbildt himmel og en længsel efter at se det usynlige», har uten tvil sin plass i verden, men verden ville være bedre og lykkeligere ved de praktiske gjerninger, utført hver dag ved lydighet til Guds love, hvilket gjør, at samfundets hjul ruller rolig fremad, der trøster de faderløse og enker i deres nød, hvilket gir vore kjære en sikker arv, og hvilket gir en tilstrækkelig karakterstyrke til at holde sig uplettet av verden.

Saadan tro utvises av den mand som er ærlig mot Herren.

Livet er git os i en stor hensikt — vor karakters utvikling. Det er av liten betydning hvad vore plikter, vor fornøielse eller vor omsorg er, bare vi utvikler os ved dem. Vi lever vel, ikke ved at utføre høie ting, men ved at utføre smaa ting med en ophøiet aand.

HØSTKONFERANSEN I TRONDHJEMS KONFERANSE

tok sin begyndelse lørdag aften den 18. oktober klokken 7 med et prestedømsmøte under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Karl Jensen. Møtet aapnedes med sangen: «Kom alle I Guds mænd». — Bøn av grensforstander Gustav E. Johnson. Fortsattes med salmen: «Atter kraftig saltes jorden». — Tilstede av prestedømmet var en høiprest, en 70, 6 ældster, 1 prest og 1 diakon. — Brødrene John Øien, Bernt Rindahl, grensforstander Gustav E. Johnson og konferansepræsident Karl Jensen avlagde sine vidnesbyrd. — Tiden blev da overlatt til misjonspræsidenten, som læste det 2. og 3. vers av 6. kapitel i Jakobs bok, der omhandler, at Gud sender ut for anden gang sine tjenere til at beskjære vingaarden. — Opmuntrede brødrene til ikke at bli trætte av at arbeide for Herrens verk. — Møtet sluttet med salmen: «Nu Israels gjenløser». Taksigelse av broder Paul Helberg.

* * *

Søndagsskolekonferansen begyndte søndag formiddag kl. ½11 under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Karl Jensen. — Møtet aapnedes med salmen: «Atter vi samles». — Bøn av misjonspræsidenten. Fortsattes med salmen: «Fader vor i himlen». — Nadveren blev administrert og utdelt av brødrene Bernt Rindahl og Bergsvein Aspen. — Korlæsningen blev ledet av Paul Helberg. — Et godt program blev utført av barneklassen. Katekisasjon av visdomsordet og sang av Astrid Halvorsen. En bibelsk fortælling av Hildur Løkke, deklamasjon av Dagny Sommervold, sang av klassen. — Broder John Øien gav rapport over den teologiske klasse. — Præsidentinde Margaret Peterson talte til barnene og søster Karen Johnson bar sit vidnesbyrd. — Til avveksling blev salmen: «Da du styrket fra dit leie» avsunget. Forstander Gustav E. Johnson bar sit vidnesbyrd. — Konferansepræsident Karl Jensen avla rapport fra Kristiansund og Narviks grene. — Misjonspræsidenten talte derefter om bønnens

nødvendighet og ansvaret som paahviler forældre i kirken, og at alle maatte staa trofast i disse vanskelige tider. — Møtet sluttedes med salmen: «Velsign o Gud dit folk». Taksigelse av broder Paul Helberg.

* * *

Et medlemsmøte blev avholdt kl. 1 søndag eftermiddag og blev ledet av konferansepræsident Karl Jensen. Salmen: «Lover den Herre» blev avsunget. Bøn av broder John Øien. Fortsattes med salmen: «Nærmere Gud til dig». Kirkens general- og lokale autoriteter blev enstemmig opholdt i sine stillinger. — Grensforstander Gustav E. Johnson og søster Karen Johnson talte til søskende. — Lagertha Kristiansen sang til avveksling: «En stakkels sorgbetynget mand». Misjonspræsidenten talte da til søskende og læste fra Paktens Bok om Guds straffedomme som vil komme over de ugudelige, dersom de ikke omvender sig og om søskende ønsker at undgaa disse straffedomme maa de holde Guds bud og befalinger. Opmuntret søskende at støtte «Morgenstjernen» og at yde litt til vore lokale misjonærer. Bar tilsist et kraftigt vidnesbyrd om evangeliets sandhet. — Tilslut blev salmen: «Skjønne dag saa længe ventet» avsunget. Bøn av broder Bernt Rindahl.

* * *

Konferansen fortsatte med et godt besøkt møte klokken 7 søndag aften, hvor mange fremmede var tilstede og aapnedes med salmen: «Morgenrødens straaler bryter». Bøn av broder Gustav Risan. — Fortsattes med salmen: «Fader vor paa himlens trone». Søster Margaret Peterson var den første taler. Hun gav flere gode raad og formaninger og bar sit vidnesbyrd om evangeliets gjengivelse. — Broder Gustav Risan bragte en hilsen fra Bergen og sa, at han var glad over at være tilbake i Trondhjem. Opmuntret alle til trofasthet. — Til avveksling blev salmen: «O sig hvad er sandhet» avsunget. — Misjonspræsidenten talte til forsamlingen om den snevre port som alle maa gaa igjennem for

at komme ind i Guds rike. Sa, at de Siste Dages Hellige var som et lystaarn der skulle lede og lyse veien for vore venner hen til porten og ansvaret som paa hviler dem, og hvor farligt det er naar lyset er slukket og et Guds barn støter paa i mørke. Sa, at dagen vil komme da der ikke vil findes en Guds tjener til at utføre de ting som hører til Guds rike. — Til slutning blev salmen: «O min Fader du som troner» avsunget. — Taksigelse av konferansepræsidenten.

* * *

Trondhjems gren avholdt konferanse mandag aften den 20. oktober under ledelse av grensforstander Gustav E Johnson. Møtet aapnedes med salmen: «Lad Zion i sin prakt opstaa». Bøn av broder Bergsvein Aspen. Fortsattes med salmen: «Gjør hvad er ret». — Grenens officerer blev opholdt i deres forskjellige stillinger. En rapport blev git av de præsiderende over de forskjellige organisasjoner. — Til avveksling blev salmen: «Er Gud for os» avsunget. Søster Margaret Peterson talte til forsamlingen og gav flere gode raad til den kvindelige hjælpeforening. Søster Karen Johnson bar sit vidnesbyrd. Misjonspræsidenten opmuntret officererne at staa trofaste og ikke bli trætte i at arbeide for Herrens verk. Til slutning blev salmen: «Pris Gud» avsunget. Taksigelse av konferansepræsidenten.

* * *

Konferansen sluttet med en meget god fest tirsdag aften kl. 8½. Et utmerket program blev utført, bestaaende av sang, deklamasjon, musik og tale. Forfriskninger blev servert av den kvindelige hjælpeforening. Mange var tilstede av søskende og venner og en god aand gjorde sig gjældende.

Bernt Rindahl, sekretær.

KRISTIANIA HALVAARLIGE HØSTKONFERANSE

tok sin begyndelse fredag aften 24. oktober kl. 7 med en meget vellykket konsert av Kristiania grens sangkor, under ledelse av dets dirigent, br. Eyolf L. Arveseth. Salen var omtrent optat til siste plass av et meget interesseret og taknemligt publikum, der hyldet de utsøkte sangnumre med gjentagne bifald, hvorfor dirigenten takket.

* * *

Søndag formiddag 26. oktober kl. 10½ begyndte søndagsskolekonferansen under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av samme. Aapningssalmen: «I vort elskte Deseret» blev avsunget, hvorefter bøn blev holdt av søndagsskolebestyrer Ludvig Arnesen. — Fortsattes med salmen: «O Fader i Himlen, vær stedse mig nær». — Præsidenten ønsket enhver hjertelig velkommen til konferansen og haabet at vi alle maatte ha en god og opbyggelig tid tilsammen, og gav samtidig en rapport fra de forskjellige grene han hadde besøkt hvor stillingen var i utmerket orden. — Søndagsskolens program blev derpaa utført av barnene, under ledelse av søndagsskolebestyreren, og det maa sies til lærerpersonalets ros, at der har været nedlagt et intenst og godt arbeide, og resultatet var saaledes utmerket i alle dele. — Søndagsskolens rapport blev avgit av søndagsskolebestyrer Ludvig Arnesen. — Præsidenten takket tilslut saavel lærerne som lærerinderne for den undervisning barnene hadde mottat, og søster Karen Olsen roste det utførte program og gav gode raad saavel til forældrene som til barnene. — Tilslut blev salmen: «O lad os prise Herrens navn» avsunget. — Taksigelse av br. Henrik P. Parsbøll. — Møtet var besøkt av ca. 300.

* * *

Greenskonferansen avholdtes kl. 2 under præsidium og ledelse av misjonspræsidenten. Paa forhøiningen var desuten tilstede: Søster Margaret Peterson, grensforstander Frans Olsen og søster Karen Olsen, ældsterne Ernest Jørgensen, J. Leland Anderson og Anthon H. Lund fra Drammens gren, Erling Halvorsen og Olaf Vogeler fra Aren-

dals gren og Charley Peterson. — Aapningssalmen: «O sig hvad er sandhet» blev avsunget og bøn av br. Reidar Jacobsen. — Fortsattes med salmen: «Se paa Zion — Herrens verk.» — Forstander Frans Olsen fremstod og glædet sig over at være tilstede i denne konferanse og at være under præsident A. Richard Petersons præsidium, som han viste var en utmerket leder for den norske misjon og gav dernæst en rapport over forholdene inden Kristiania gren, som var meget gode. Nedbad Guds velsignelse over Norges misjon og fremgangen i samme. — Ældsterne J. Leland Anderson og Anthon H. Lund gav rapport fra Drammens gren, Olaf Vogeler og Erling Halvorsen fra Arendals gren. — Br. Ingvald Johansen fra Drammen fremstod og henledet sine betraktninger fra søndagsskolens program i formiddag ved at høre barnene besvare de bibelske spørsmaal der var stillet til dem fra lærerne og ved at se den frimodighet de var i besiddelse av, samt omtalte arbeidet i Drammens gren, mens han var forstander. Bar sit vidnesbyrd. — Til avveksling blev salmen: «Kom hellige» avsunget. — Ældsterne Ernest Jørgensen og Charley Peterson bar sine trofaste vidnesbyrd om evangeliets sandheter. Den siste talte for første gang i det norske sprog. — Præsidenten foreslog dernæst kirkens generalautoriteter og præsidenterne David O. McKay i den europæiske og A. Richard Peterson i den norske misjon og søster Margaret Peterson som præsidentinde over den norske misjons kvindelige hjælpeforeninger, samt Ernest Jørgensen som misjonssekretær til opholdelse i vor tro og vore bønner, hvilket enstemmig vedtoges. — Likeledes misjonærerne: Forstander Frans Olsen og søster Karen Olsen, søster Margaret Peterson, Ernest Jørgensen, J. Leland Anderson, Anthon H. Lund, Harald Helgesen, Erling Halvorsen og Charley Peterson. — Præsidenten var meget interessert i de av misjonærerne avlagte rapporter og vidnesbyrd, samt i søndagsskolens program. — Var meget fornøiet for de unge misjonærers ankomst til den norske misjon og bad disse saavel som søskende at efterleve evangeliet. — Til slutning blev salmen: «Pris Gud» avsunget. — Taksigelse av br. Erling Larsen.

* * *

Møte avholdtes søndag aften kl. 7 under præsidium og ledelse av misjonspræsident A. Richard Peterson og aapnedes med salmen: «Skal vi svikte vore pakter?» — Bøn av br. Carl M. Hagberg. — Fortsattes med salmen: «Mester, se uveiret truer». — Præsidenten bød forsamlingen velkommen og haabet vi alle maatte ha et godt utbytte av sammenkomsten. — Søster Margaret Peterson fremstod og hun glædet sig over at kunne staa frem og bære sit vidnesbyrd om evangeliets sandheter, endskjønt hun nu forstod misjonsarbeidet bedre nu, end da hun var hjemme, og satte mere pris paa evangeliet end hvad hun før hadde gjort. Likedan naar hun gik ut med skrifter og fik føle verden imot sig, da fik hun mere visshet for, at evangeliet var sandhet, og var glad for at hun fik privilegiet at kunne reise ut i misjonsmarken, og om det krævedes ville hun ofre alt for evangeliets skyld. — Til avveksling sang koret med solo av søster Ruth Madsen: «Ved Babylons floder vi grædende sad». — Grensforstander Frans Olsen fremstod og ønsket at ha Guds aand til at lede ham i hvad han skulle fremføre for den store forsamling, som er samlet her i denne aftenstund. Omtalte de falske profeter der skulle komme i de siste dage, da verden beskylder os for at vi er de falske profeter, men Jesus fik jo samme beskyldning og blev korsfæstet. Forklarte frafaldet i Guds kirke som ogsaa er misforstaat av verden, samt omtalte Joseph Smith som en sand Guds profet. Nedbad Guds velsignelse over forsamlingen. — Den lille 4-aarige Gerd Jensen sang: «Hav tak for profeten». — Præsidenten henpekte paa den lille søster, som nu sang for os, som den beste prædikant vi har hørt her iaften, og fra 3—4 aars alderen begynder vi at prædike og fortsætter saa hele livet igjennem. Omtalte en tildragelse som hændte for 19 aar siden da han var i Norge paa misjonen, at en liten gut paa 3—4 aar gammel sat lekende paa hans knæ, og sa da til hans mor, at denne gut vil engang bli en misjonær, og nu iaften sitter denne gut her paa forhøiningen som misjonær. Nedbad Guds velsignelse over forsamlingen. Til slutning sang koret: «Priser profeten.» — Taksigelse av ældste Erling Halvorsen. — Koret sang derefter: «Norge, Norge.»

Mandag aften 27. oktober kl. 8 avholdtes et avsluttende møte av konferansen under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av grensforstander Frans Olsen. Salmen: «Morgenrødens straaler bryder» blev avsunget. Bøn av ældste Anthon H. Lund. Fortsattes med salmen: «Atter kraftig saltes jorden.» — Forinden møtet tok sin begyndelse ville præsidenten foreslaa som grensforstander ældste Frans Olsen, som grenssekretær br. Carl M. Hagberg og som organist søster Mary Jensen, hvilket forslag enstemmig vedtoges. Likeledes bestyrelserne for den kvindelige hjælpeforening, søndagsskolen, ungdomsforeningerne, sangkoret og skrifteforeningen, samt grenens distriktslærere, hvilket vedtoges enstemmig. — Forstanderen ønsket forsamlingen velkommen og opmuntret søskende til at holde visdomsordet. — Derefter blev rapport git over den kvindelige hjælpeforening, ungdomsforeningerne, sangkoret, samt skrifteforeningen. — Til avveksling blev salmen: «Israels haab paany oplives» avsunget. — Ældste J. Leland Anderson fra Drammens gren fremstod og omtalte troesprincipet og daabens princip. — Til slutning blev salmen: «Hav tak for profeten» avsunget. Taksigelse av ældste Erling Halvorsen.

* * *

Misjonærmøte avholdtes tirsdag formiddag 28. oktober kl. 10 under præsidium og ledelse av misjonspræsident A. Richard Peterson. Møtet aapnedes med salmen: «Guds aand som en ild.» Bøn av grensforstander Frans Olsen. Fortsattes med de 2 siste vers av samme salme. — Præsidenten ønsket misjonærerne velkommen til dette møte og haabet at Guds aand ville være med enhver av os, saa at vi alle maatte bli opbygget og styrket i vort arbeide for Guds verks forfremmelse. Han opfordret de tilstedeværende til at bære sine vidnesbyrd og følgende benyttet anledningen: Ældsterne Erling Halvorsen, J. Leland Anderson, Olaf Vogeler, søstrene Karen Olsen og Margaret Peterson, ældsterne Anthon H. Lund, Charley E. Peterson, Ernest A. Jørgensen og Frans Olsen. — Misjonspræsidenten gav

misjonærerne flere gode raad og formaninger og bad dem at de maatte erindre, at de er Jesu Kristi budbærere og det ansvar som paahviler dem som saadanne. Takket dem for de avlagte vidnesbyrd og bad dem være standhaftige og ikke bli besmittet av de tillokkelser som verden byder. — Møtet var utmerket i alle dele og en rik fylde av Guds aand gjorde sig gjældende. — Til slutning blev salmen: «Kjærlighet er lysets kilde» avsunget. Taksigelse av ældste J. Leland Anderson.

* * *

Tirsdag aften kl. 8 hadde den kvindelige hjælpeforening arrangert en meget hyggelig tilstelning saavel for medlemmer som for misjonærer og et program bestaaende av musik og sang blev utmerket utført. Festen sluttet ved 11-tiden og man hadde et konferanseminde rikere.

Carl M. Hagberg, grenssekretær.

TIL VORE ÆREDE MEDARBEIDERE!

Paa grund av at flere indsendte artikler til «Morgenstjernen» har lagt over i længere tid, maa vi be vore indsendere om undskyldning, da det ikke har været mulig at imøtekomme de forskjellige krav, der har været stillet til os, men at de forskjellige artikler nu med det første skal bli indtat. Vi haaber ogsaa, at «Morgenstjernen» fremdeles vil bli mottat med den interesse den fortjener, og at de av kirkens medlemmer, der ikke er abonnenter, snarest mulig vil tegne sig som saadanne. Husk paa at indsende kontingenten for bladet snarest, da man derved sparer sig selv og os for meget bryderi.

Redaktionen.

DEN NORSKE MISJON.

Kristiania gren.

Daab. Lørdag 1. november kl. 6 eftermiddag blev følgende personer indlemmet i kirken ved daab: Sara Sundfar og Paul Richard Johannesen. Daabshandlingen utførtes av misjonspræsident A. Richard Peterson og haandspaalæggelse av præsidenten og ældste Ernest Jørgensen.

Narviks gren.

Søndag 5. oktober blev Alfred Johan Hagerup Johansen indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen utførtes av ældste Alfred Sørensen og haandspaalæggelsen av forstander Emil Evensen.

SØNDAGSSKOLENS PROGRAM FOR DESEMBER:

Korlæsning:

Og Simeon tok Jesus paa sine arme og prisede Gud og sa: «Herre! Nu lader du din tjener fare i fred, likesom du har sagt, ti mine øine har seet din frelse, som du har beredt for alle folks aasyn, et lys til at oplyse hedningerne og til en herlighet for dit folk Israel.» (Luk. 2: 28—32).

Sakramentverset:

Gud, vor Fader, hør vor bøn,
Send os din naade idag.
Vi mindes vil din kjære Søn
Og sakramentet nyte til hans behag.

Fasteleksen:

Hvorfor tror jeg, at verdens lyksalighet beror paa at vi efterlever frelserens lærdomme?

BARNAS AVDELING

FRA PLOGGUT TIL PROFET.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.

Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

32. Bemerkelsesværdige profetier og deres opfyldelse.

En dag kom nogen indianere til Nauvoo for at hilse paa profeten. Nogen av dem hadde læst Mormons Bok, og de ønsket at se den mand som hadde sendt dem denne storartede historie. Joseph fortalte dem om deres forfædre der hadde kommet over de store vande til dette land — Amerika. Han fortalte disse indianere paa hvor mange maater Herren hadde velsignet deres forfædre. Men fordi de ikke ville gjøre hvad Herren hadde befalet dem, men trættet og sloges indbyrdes, blev han vred paa dem og lot en mørk hudfarve komme over mange av dem.

Profeten fortalte indianerne, at dersom de ville gjøre det som var ret og leve i fred, ville Herren velsigne dem og de ville bli lykkelige. Da han var færdig med sin tale, sa en av høvdingerne: «Jeg tror du er en stor og god mand. Jeg ser barsk ut, men jeg er ogsaa en søn av Den Store Aand; jeg har bemerket dine ord og vi vil bestemme os for at ophøre med at slaaes, og vi vil efterfølge de gode raad du har git os.»

Nauvoo vokste hurtig. I mindre end to aar var der tusener av hellige som bodde der i gode hjem. De planla at bygge et universitet, og litt senere prydet et vakkert tempel byen. Profeten følte ikkedestomindre at hans folk ikke ville bli der længe. En dag satte han over elven til Montrose. Her stod han i skyggen av en bygning og uttalte en merkværdig profeti. Han sa, at de hellige ville fortsætte at lide megen forfølgelse og at de ville bli drevet hen til klippebjergene. Mange ville forlate kirken, andre ville dø eller miste sit liv av sygdom, paa grund av de prøvelser der ville komme over dem. Dog ville nogen av de tilstedeværende leve og hjælpe til med at bygge setlementer og byer og de ville se de hellige bli til et stort folk i klippebjergene. Det var en forunderlig profeti der har blit bokstavelig opfyldt.

En aften gik profeten Joseph, Wilford Woodruff og Willard Richards ute og spaserte sammen, og de talte om

det store siste dages verk. Pludselig saa de et forunderlig lys paa himmelen. Det var i et sverds lignelse. Mens de stod og beskuet det sa Joseph, at det var et tegn paa en fryktelig krig der skulle finde sted i dette land (Amerika).

Nogen aar før dette profeterte han om denne krig. Han sa at den ville bryte ut paa grund av at Sydstatene ville sætte sig op imot Nordstatene. Han sa ogsaa, at Sydstatene ville kalde paa Storbrittanien for hjælp, og at krigen ville begynde i staten Syd-Carolina, og ville ende med manges død.

Omtrent 28 aar senere begyndte denne profeti at gaa i opfyldelse. De sydlige stater gjorde opgjør mot de nordlige stater, hvilket foraarsaket den store krig. Krigen brøt ut hvor Joseph sa den skulle begynde, i staten Syd-Carolina, og endte med tapet av over en million mand.

Før jeg slutter dette kapitel, ønsker jeg at fortælle en anden profeti som Joseph uttalte i mai 1843. Han spiste middag sammen med dommer Stephen A. Douglas og endel andre i Cartage, Illinois. Efter middagen bad dommer Douglas Joseph at gi ham en beskrivelse om de helliges forfølgelser i Missouri. Joseph gjorde dette, og talte i næsten tre timer. Det saa ut til at dommeren var meget venligsindet mot profeten. Da Joseph hadde fortalt ham alt hvad de hellige hadde gjennemgaat, saa han Douglas ret ind i ansiktet og sa: «Dommer, De vil prøve at opnaa præsidentstillingen, men hvis De nogengang løfter Deres haand mot de Siste Dages Hellige, vil De føle den almæktige Guds haand paa Dem, og De vil leve og se at jeg har bevidnet sandheten for Dem, ti denne dags samtale vil paaminde Dem senere i livet.»

Sytten aar senere var dommer Douglas nomineret for præsidentstillingen. Det var næsten bestemt at han ville bli valgt, da han var anset for at være en stor mand. Men for at opnaa gunst hos de der var imot de hellige, vendte han sig imot disse, og sa mange falske og onde ting om dem. Valgdagen kom, og dommer Douglas blev forkastet. Han mistet alle stemmer i alle De Forenede Stater undtagen i en. Det var dengang Abraham Lincoln blev valgt som præsident.

I mindre end et aar derefter døde dommer Douglas i sit hjem i Chicago som en skuffet og nedbrudt mand.

(Slutter).

LYNGBLOMSTEN.

Lyngblomst, fine lyngblomst, du
gjør mig ydmyg, from i hu,
la hos dig den kunst jeg lære
et Guds barn i sandhet være.

Hvor de andre stolt forsmaar,
der du dine røtter slaar,
hvor forbi de fornemt iler,
der du kjærlig staar og smiler.

Over stenen ru og gold
breder du dit blomsterskjold,
farver med din klokkers gløden
heien, rikt som aftenrøden.

Intet øie, blyge blomst,
jubler ved din atterkomst,
ingen kvindehaand dig sætter
i de praktfulde buketter.

Der paa fjeldets øde hei
gror din valgte pligtens vei,
blomsterteppet ut du breder
for den fot, som barskt dig træder.

Men jeg elsker dig, o lyng,
her ved brystet smil og syng
slektens gamle, glemte vise,
den, som dog Guds engle prise.

Om den kjærlighet, som ei
søker magts og æres vei,
gjerne vil til heien vandre,
naar den blot kan tjene andre.

Som i ensomheten gjemt
selv kan takke om forglemt,
som kan liv av stenen vække
som vil ømt det nøkne dække.

At motstaa daarlig indflydelse.

«Et dødt træ er et ynkelig syn. Kanhænde en lynstraale har rammet træets hjerte. Kanhænde en ulykke eller et giftig insekt har suget livet bort. En av de mest fremtrædende maater hvorpaa trærne visner er opraatning. Litt av barken kommer væk og træet kvæles, fordi saften fra roten ikke kan komme til grenene og bladene. Menneskene er lik trær. De staar ute i livets skog, hvor der er lynild, farefulde ulykker, snikende insekter, aandelig død der foraarsaker fruktløshet og visne lemmer, er altid faretruende.

Maa Gud gjøre enhver av os som sterke cedertrær, sterke til at motstaa daarlig indflydelse i verden, og gjennem hans velsignede makt bli utmerket gode trær.

INDHOLD: Tiende er en Guds lov. — Høstkonferansen i Trondhjems konferanse. — Kristiania halvaarlige høstkonferanse — Til vore ærede medarbeidere! — Den norske misjon. — Lyngblomsten.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Kr.a.

OTTO STENERSENS BOKTRYKKERI
KRISTIANIA